

A város csendes és nyugodt volt aznap reggel. A busz nagy zajjal érkezett meg az apró parkolóba, ahol a versenyzők és a szurkolók egyaránt izgatottan vártak.

Győrben az uszodában volt az I. felvonás. Ahogy beléptünk, minket is hatalmába kerített az izgalom, a több heti gyakorlás és a büféből áradó füstölt virsli illata. Lassan szivárogtak be az ellenfelek, és mindenki igyekezett felmérni a terepet, valamint a konkurenciát. A feladat három részből állt, ezek közül talán a jéghegymászás volt az, amelyik a legjobban sikerült. Ezután következett a szárazföldi feladat, amelyhez átvonultunk a csarnokba. Remek feladatokat sikerült kitalálnia a szervezőknek, amelyek szórakoztatóak és érdekesek is voltak egyben.

Teljes erőnkől üvöltöttünk, sikítottunk, és beleadtunk apait-anyait az utolsó nagy „hajrá”-ba, hogy a lehető legjobban biztassuk a versenyzőinket. Nagyon büszkék vagyunk rájuk, hiszen bíztunk, hittünk bennük, a felkészítőiket is beleértve! Ezer köszönet és hála Hoffmann Hajnalka tanárnőnek és Kéthely György tanár úrnak azért is, hogy lehetőséget adtak mindnyájunknak egy ilyen nagyszerű új élmény átélésére!

Úgy gondolom, hogy a lehető legtöbbet hoztuk ki magunkból, és az eredmény tükrében bátran állíthatjuk: NAGYOK VAGYUNK!

Kristóf Diána 9.F osztály

